

**[Aksel Larsen.]**

blevet klog af Erfaring og har opdaget, at de ikke sidder inde med Magt og Myndighed til at gennemføre, hvad de vil, her i Tinget. Og de har gjort den Erfaring, at det kan være meget godt med et hemningsløst Valgprogram, men naar man derefter har Ansvaret for, hvorledes Staten skal administreres, er det ikke saa ligetil at føre det ud i Livet. Saa er man aabenbart interesseret i, ja undskyld jeg siger det, men det er nu min Opfattelse, i hvert Fald at faa en lille Fjer i Hatten, idet man viser ved paa forskellige mindre Omraader at gøre noget for at faa Restriktionerne ophævet, at man ikke har glemt det Program, man gik til Valg paa. Dette forekommer ikke mig at være tilstrækkeligt Grundlag for at nedsætte denne Afgift, og derfor er vi Modstandere af Lovforslaget.

Jeg henstiller til den højtærede Finansminister i Stedet for at give en Cadeau til Spekulanter og Finanskapitalister her i Landet at interessere sig for de Ting, som er af ulige større Betydning. Her tænker jeg paa Eengangsskatten og alle de Problemer, der staar i Forbindelse dermed. Der er nu gaaet saa lang Tid siden Valget og siden den Tid, da den højtærede Finansminister rejste rundt paa Vælgermøderne og agiterede for Eengangsskatten, at det snart maa være muligt for Regeringen at sige, hvad den tænker paa paa disse Omraader. Tiden gaar, den er i Færd med at løbe fra os. Problemerne er saa store, at man ikke kan lade dem ligge, uanset hvilken Motivering Regeringen har haft til at lade dem ligge hidtil, og i Stedet for at komme med den Indrømmelse til en lille Klike af Kapitalister herhjemme, som dette Lovforslag betyder, skulde Regeringen hellere beskæftige sig med de virkelig vitale Spørgsmaal vedrørende Landets Økonomi.

Vi kan altsaa ikke medvirke til dette Lovforslags Fremme.

**Jørgen Jørgensen:** Der er ikke Tvivl om, at den forhøjede Afgift paa Aktier har haft Betydning i den Tid, der er gaaet, og har øvet en gavnlig Virkning paa Pengemarkedet. Det er ogsaa givet, at Loven, da den vedtoges, var bestemt af de særlige Forhold, der forelaa, og at det maa være Hensigten efterhaanden at arbejde sig ind i mere nor-

male Tilstande, hvad angaar Beskatningen, som det her drejer sig om. Om Tidspunktet nu er det rette, kan man jo altid drøfte, og jeg vil tilsige Ministeren en velvillig Behandling af Lovforslaget. Men jeg gaar ud fra, at Forslaget kommer til Behandling i et Udvalg, og dør maa vi saa kunne drøfte de nærmere Enkeltheder. Jeg er ikke helt uenig med den ærede socialdemokratiske Ordfører i, at man nøje maa overveje, om disse Restriktioners Afskaffelse foregaar i det rigtige Tempo, og om Tidspunktet er det rette.

**Finansministeren (Thorkil Kristensen):** Jeg takker for den Tilslutning, Forslaget har faaet, og beklager naturligvis, at den ikke er kommet fra alle Sider i det høje Ting.

Maa jeg gøre enkelte Bemærkninger til det, der er blevet sagt.

Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen talte om, at man skulde dæmme op for urimelig Kursstigning. Jeg vil dertil svare, at jeg er tilbøjelig til at mene, at en Opretholdelse af de meget høje Afgifter paa Om sætning af Papirer med Kurser ud over en vis Størrelse snarere er egnet til at befordre yderligere Kursstigning end det modsatte. Det ærede Medlem syntes at forudsætte, at denne forholdsvis høje Straffef afgift, der har været paa visse Papirer, har haft den Hovedvirkning at holde Efterspørgselen tilbage. Men det er for mig et meget stort Spørgsmaal, om den ikke snarere maa have haft den Virkning at holde Udbudet tilbage, paa samme Maade i øvrigt som den Bestemmelse, vi har om, at konstateret Fortjeneste ved Salg af Aktier betragtes som skattepligtig Indkomst. Jeg er tilbøjelig til at tro, at baade den Skat, man skal betale, hvis man sælger Aktier, og den forholdsvis høje Afgift, der skal betales, hvis man sælger Aktier med en høj Kurs, har holdt forskellige Mennesker tilbage fra at sælge Aktier, som de ellers kunde have solgt. Det er derfor min Opfattelse, at Kurserne snarere er højere, end de vilde have været, hvis disse Bestemmelser ikke havde været gældende.

Jeg tror altsaa, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen i nogen Grad har misforstaaet Situationen. Det er utvivlsomt nærmere Udbudet end Efterspørgselen, der blev holdt tilbage af de høje Afgifter. I hvert Fald maa man sige, at saa længe der